

Анна Коренєва*

Олександр Якимчук: бути чесним у фотографії

Закоханий у своє місто фотограф Олександр Якимчук відображає життя Одеси, передає її неповторний світ. Одеса очима майстра – це не лише архітектура, промені сонця на старих стінах, випрана білизна на мотузці, світанкові пейзажі, штормове море... З особливою любов'ю художник відображає людей – як у жанрових сценах, так і в портретах. У чорно-білих світлинах Олександра багато емоцій, настрою.

Проект «Моя Одеса» в ці не-легкі для нашого народу часи поповнюється новими роботами – хоча в перші дні повномасштабного вторгнення, зізнається Олександр, він був розгублений, збентежений, тому що не міг знімати біль. Він так занурювався в особистий світ переляканих людей, які бігли від війни, що довго не міг заспокоїти тремтіння тіла. Проте бажання знімати було велике. Так народилась ідея робити моментальні фото людей за допомогою полярної.

* Членкиня Національної спілки фотохудожників.

Герой знімка відповідав на питання «Що у твоєму серці?» та власноруч записував відповідь на картці. Метою було прагнення показати миру, хто ми є: одесити! Більшість респондентів з двохсот учасників відповіла: «Любов». Автор дійшов висновку, що головне для одеситів – це любов до життя, віра в перемогу, надія на щастя.

Наприкінці 2022 року цей проєкт був представлений у галереї «АртОдеса». Двадцять чорно-білих плівкових фотографій: евакуація на вокзалі, Дюк у мішках з піском, портрети розгублених людей – об'єднані з поляроїдними знімками. В назву Олександр виніс два надписи героїв фільмування. «Війна мине», – написала молода жінка, яка на Сторбці годувала груддю немовля. «І буде весна», – це слова студентки. Такі жіночі пророцтва вселяють надію: «Війна мине – і буде весна!».

Ще один із проєктів фотографа націлений на звичайних одеситів, які відповідають на просте питання, що для них краса, а Олександр у цей час їх фотографує. Проєктові шість років, втім таке можна знімати все життя, каже автор, тому що такий творчий захід здатен стати терапією не лише для фотографа, а й для глядача. Це питання особливо гостро тепер постає для Олександра, який вже третій рік поспіль мужньо бореться з тяжкою недугою.

Що зберегти: красу, ніжність чи метушню сьогодення? Проєкт «Краса» – про людяність, любов, дбайливість, життя.

Про красу, гармонію, джерело натхнення говорить Олександр і на своєму курсі «Композиція та зміст фотографії». Авторський курс існує одинадцять років. За цей час – сімнадцять випусків груп, сотні творчих зустрічей, десятки виставок. Основні тези навчання: краса всередині тебе, твоя сила, довіра собі та своїм почуттям, рух у добро та легкість. На прикладах з історії фотографії

XX століття через осмислення, обговорення Олександр Якимчук приводить своїх студентів до розуміння, якою має бути «своя композиція» – стиль, світло почуттів, емоції, фантазії. Відкриває в кожному внутрішню красу та гармонію світу фотографічного мистецтва. Олександр вважає, що необов'язково шукати підтвердження в конкурсах, достатньо жити та насолоджуватися життям – і саме в цьому народжується автор. Головне – прийняти себе!

Тепер Олександр мало знімає на плівку. Багато часу та сил іде на складне лікування. Частіше це мобілографія чи просто фільмування, як він каже, очима. Йому подобається милуватися природою, людьми, тишею, дихати життям. Він намагається бачити легкість, приймати її як терапію.

«Головне – чесність! Справжня фотографія чи мистецтво в цілому передається, тільки коли ти чесний. Захоплення, крихкість, натиск... Коли це відчуваєш, натисни на кнопку – і це відчує інша людина. Мистецтво – це коли передаються твої хвилювання, біль, ніжність. Мистецтво – це насолоджуватися життям, любити життя!» – переконаний Олександр Якимчук.